

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням
громадянина Стояна Володимира Івановича
щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 18
Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України,
затвердженого Законом України
«Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України»

м. Київ
24 травня 2012 року
№ 16-у/2012

Справа № 2-17/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Маркуш Марії Андріївни — доповідача,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Стояна Володимира Івановича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 18 Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України» від 22 лютого 2006 року № 3460–IV (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 29, ст. 245).

Заслухавши суддю-доповідача Маркуш М. А. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

УСТАНОВИВ:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення — громадянин Стоян Володимир Іванович — звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 18 Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України» від 22 лютого 2006 року № 3460–IV, (далі — Статут) в аспекті того, чи є вказані положення такими, що «дозволяють виконувати накладене на працівника органів внутрішніх справ дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення з органів внутрішніх справ в період тимчасової непрацездатності працівника?», та чи є ці положення такими, що «дозволяють змінювати дату виконання раніше виконаного дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення з органів внутрішніх справ?».

Автор клопотання стверджує, що суди загальної юрисдикції неоднозначно застосовують частину другу статті 18 Статуту, що призвело до порушення його прав, передбачених частиною шостою статті 43, частиною першою статті 55 Конституції України.

На підтвердження факту неоднозначного застосування цих положень до конституційного звернення долучено постанову Черкаського окружного адміністративного суду від 2 листопада 2009 року, ухвали Київського апеляційного адміністративного суду від 25 травня 2010 року та Вищого адміністративного суду України від 26 липня 2011 року, якими Стояну В. І. відмовлено у задоволенні позову до Управління Міністерства внутрішніх справ України в Черкаській області про скасування наказів, поновлення на службі, а також ухвалу Вищого адміністративного суду України від 24 листопада 2009 року, якою задоволено касаційну скаргу позивача і залишено в силі постанову окружного адміністративного суду міста Києва від 23 травня 2008 року про визнання протиправним і скасування наказу Міністерства внутрішніх справ України.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної Ухвали від 17 травня 2012 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42).

За правовою позицією Конституційного Суду України, викладеною в Ухвалі від 12 травня 2010 року № 31-у/2010, під неоднозначним застосуванням поло-

жень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин.

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього рішень судів загальної юрисдикції дає підстави для висновку, що положення, які просить витлумачити суб'єкт права на конституційне звернення, суди застосовують однаково, а відмінність у результатах розгляду справ зумовлена різними обставинами у цих справах.

Отже, твердження автора клопотання про те, що суди загальної юрисдикції застосовують частину другої статті 18 Статуту по-різному за однакових юридичних обставин, не дістало свого підтвердження.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 49, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Стояна Володимира Івановича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 18 Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України» від 22 лютого 2006 року № 3460-IV, на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ